

EEN CURSUS IN WONDEREN

JAARGROEP DE CURSUS IN PRAKTIJK

THEMA

De tijd als projectie van zonde, schuld en angst

De kern van het egodenksysteem wordt gevormd door: zonde (de afscheiding van God), schuld (het gevoel dat zonde oproept) en angst (schuld vraagt om straf, en dit geeft angst). Het ego projecteert *zonde-schuld-angst* als tijd: *verleden-heden-toekomst*. Zonde wordt gezien in het *verleden*, schuld wordt in het *heden* ervaren, angst projecteert een *toekomst* waarin straf zal volgen.

Door dit idee van lineaire tijd houdt het ego zichzelf in stand. Het doet dit door vast te houden aan 'zonden' in het verleden: niet alleen die van jezelf, maar vooral (opnieuw door projectie) door grieven te koesteren over de 'zonden' van anderen. Wat in het verleden ligt kan nooit meer veranderd worden, dus blijven ook schuld en angst bestaan. Het gevoel 'gestraft' te worden (door anderen, door moeilijke omstandigheden of door God) 'bewijst' eveneens het bestaan van tijd en daarmee van het ego.

De Heilige Geest geeft een heel andere waarneming. Hij laat zien dat de zonden uit het verleden niet bestaan: noch de afscheiding van God, noch de vele andere zonden die je in jezelf of je broeders ziet. Er is geen schuld, alleen onschuld. En daarmee geen reden voor straf, dus angst verdwijnt. Wanneer je het verleden - dus de gedachten van zonde en schuld - loslaat, ben je in het 'nu', iets wat voor het ego onmogelijk is. In dit 'heilig ogenblik' wordt geen schuld en angst meer ervaren, maar uitsluitend liefde.

CITATEN

Toch is de tijd alleen maar een nieuwe fase van iets wat niets doet. Hij werkt hand in hand met alle andere attributen waarmee jij de waarheid over jezelf verborgen probeert te houden. De tijd kan wegnemen noch teruggeven. En toch maak jij er een vreemd gebruik van, alsof het verleden het heden had veroorzaakt, dat dan slechts een gevolg is waarin geen verandering kan plaatsvinden, omdat de oorzaak ervan is verdwenen [want deze ligt in het verleden] (T28.I.1-4).

Schuld vraagt om straf, en dat verzoek wordt ingewilligd. Niet in waarheid, maar in de wereld van schaduwen en illusies die op zonde is gebouwd. De Zoon van God heeft waargenomen wat hij wilde zien, want waarneming is een wens die in vervulling is gegaan (T26.VII.3:1-3).

Maar het geloof in schuld leidt onherroepelijk tot het geloof in de hel, en dat gebeurt ook aldoor. De enige manier waarop het ego toestaat dat de angst voor de hel wordt ervaren, bestaat erin de hel hier te brengen, maar steeds als een voorproefje van de toekomst (T15.I.6:5-6).

Laat me vandaag mijn broeders verleden vergeten. ... Zijn zonden liggen in het verleden samen met die van mij, en ik ben verlost want het verleden is voorbij (WdII.288.t, 1:5)

Als in mijn denkkeest het verleden niet voorbij is, moet de werkelijke wereld aan mijn zicht ontsnappen. ... Hoe kan ik dan de wereld waarnemen die vergeving me biedt? Om die te verbergen werd het verleden gemaakt, want dit is de wereld die alleen in het nu kan worden gezien. Ze heeft geen verleden. Want wat anders dan het verleden kan vergeven worden, en als het vergeven is, is het voorbij (WdII.289.1:1,3-6)

LEESTIPS

T15.I De twee manieren om de tijd te gebruiken.

T28.I Het nu-geheugen

OEFENING

op basis van werkboekles 288

Laat me vandaag mijn broeders verleden vergeten

Ga rustig en ontspannen zitten en sluit je ogen. Vraag hulp aan je innerlijke Leraar - Jezus of de Heilige Geest - bij deze oefening. Neem nu iemand in gedachten tegen wie je een grote of kleine grief koestert. Wanneer je jezelf iets verwijt, kun je ook jezelf nemen.

Kijk nu eerst naar je neiging om te willen vasthouden aan je verwijten en oordelen, en neem dat waar zonder schuldgevoel. Neem even de tijd om voor jezelf te achterhalen *waarom* je hieraan zo vasthoudt, en kijk ook naar wat dat met je doet en hoe je je hierbij voelt...

Kun je een beetje bereidwilligheid vinden om je grieven los te laten? Als dat zo is, laat dan dit gebed op je inwerken:

Laat me vandaag mijn broeders verleden vergeten.

Dit is de gedachte die me naar U leidt en tot mijn einddoel voert. Zonder mijn broeder kan ik niet komen tot U. En om mijn Bron te kennen moet ik eerst begrijpen wat U als één met mij geschapen hebt. Het is de hand van mijn broeder die me naar U leidt. Zijn zonden liggen in het verleden samen met die van mij, en ik ben verlost want het verleden is voorbij. Laat me dat niet koesteren in mijn hart of ik zal de weg die naar U voert verliezen. Mijn broeder is mijn verlosser. Laat me de verlosser die U me gegeven hebt niet aanvallen. Maar laat me hem eren die Uw naam draagt, en me zo herinneren dat Die ook de mijne is.

Wees even stil terwijl je je opent voor leiding, en word je gewaar wat er gebeurt in je. Na een tijdje sluit je de meditatie af.